

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
АПЕЛАЦИОНИ СУД БРЧКО ДИСТРИКТА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: 96 о Пр 143840 22 Пжп
Брчко, 19.04.2022. године

Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, судија Срђан Недић, уз учествовање Љиљане Лукић као записничара, у прекршајном предмету против окривљених „Нешковић“ д.о.о. Бијељина и Ј.В. из Б., због прекршаја из члана 37. став 1. тачка 2. Закона о метрологији у Републици Српској („Службени гласник Републике Српске“, број 33/16 и 18/20), одлучујући о жалби Министарства привреде и предузетништва, Републички завод за стандардизацију и метрологију Бања Лука, поднесеној против рјешења Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 143840 21 Пр од 24.01.2022. године, донио је дана 19.04.2022. године следеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба Министарства привреде и предузетништва, Републичког завода за стандардизацију и метрологију Бања Лука и рјешење Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 143840 21 Пр од 24.01.2022. године, потврђује.

Образложење

Рјешењем Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 143840 21 Пр од 24.01.2022. године, на основу члана 61. став 1. тачка ц. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 24/07, 6/12, 11/12 и 29/16), одбачен је захтјев за покретање прекршајног поступка, издат од Министарства привреде и предузетништва – Републичког завода за стандардизацију и метрологију број: 18/1.00/393-448/21 од 10.12.2021. године.

Ставом II изреке истог рјешења, на основу одредбе члана 9. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у вези са чланом 189. став 1. и став 2. тачка г) Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 34/13, 27/14, 3/19 и 16/20), првостепени суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава.

Против наведеног рјешења Министарство привреде и предузетништва, Републички завод за стандардизацију и метрологију Бања Лука (у даљем тексту подносилац захтјева) поднио је жалбу због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене права, повреде одредаба прекршајног поступка, паушалног изношења ставова и дијаметрално

супротних ставова на досадашњу судску праксу Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, с приједлогом да овај суд првобитно рјешење поништи, а у циљу правде, једнакости, заштите купаца и праведности, суди одговорним, те да у складу са Законом снесе последице за наведене прекршаје.

У одговору на жалбу окривљено правно лице „Нешковић“ д.о.о. Бијељина и одговорно лице у правном лицу Ј.В. из Б. (у даљем тексту окривљени) оспоравају основаност жалбених навода подносиоца захтјева, наводећи да је првостепено рјешење законито и правилно, јер Републички завод за метрологију Републике Српске није активно легитимисан да спроводи поступак инспекцијског надзора на територији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, због чега предлажу овом суду да жалбу одбије као неосновану и потврди првостепено рјешење.

Овај суд је испитао првостепено рјешење у складу са чланом 30б. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, а у вези са чланом 9. став 2. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, односно у границама жалбених навода и по службеној дужности да ли је на штету окривљених повријеђен материјални пропис о прекршају и одлучио је као у изреци овог рјешења, а из следећих разлога:

Жалба подносиоца захтјева није основана.

Прије свега, овај суд налази за сходним указати да је неоснован жалбени навод подносиоца захтјева у којем истиче да је погрешан закључак првостепеног суда да се Закон о метрологији Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 33/16 и 18/20) не примјењује на територији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, обзиром да област метрологије у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине није дефинисана законом Брчко дистрикта.

Налогом супервизора за Брчко дистрикт Босне и Херцеговине од 04.08.2006. године, укинута су ентитетски закони на подручју Брчко Дистрикта и проглашен је престанак правног значаја међуентитетске границе у Дистрикту, те наложено да сви закони Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске (ентитета), и свих институција које су саставни дио било ког ентитета, одмах престају да имају правно дејство у било ком дијелу Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у мјери у којој су на снази у Брчко Дистрикту, као и да се сви такви закони укидају даном издавања овог налога супервизора (став 1.), док ништа из овог налога супервизора неће имати утицаја на било које питање у вези са статусом или валидношћу које на подручју Дистрикта има било који закон који је усвојила Скупштина Брчко дистрикта, или било који закон који је донио Парламент Босне и Херцеговине, под условом да се таквим законом у било ком од ових случајева не крше одредбе става 1 (б) овог налога (став 5. тачка б. Налога).

Стога, полазећи од садржаја цитираног Налога супервизора за Брчко дистрикт Босне и Херцеговине од 04.08.2006. године, правилан је закључак првостепеног суда да се Закон о метрологији Републике Српске не примјењује на територији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, јер наведени материјалноправни пропис Републике Српске, на који се жалба позива, није

обухваћен налогом Супервизора за Брчко дистрикт Босне и Херцеговине од 04.08.2006. године, обзиром да исти не спада у круг таксативно наведених закона ентитета (став 7. Налога) који ће бити преузети као закони Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и које ће институције Дистрикта имплементирати од дана издавања овог налога супервизора, већ се у конкретном случају има примијенити Закон о мјеритељству Босне и Херцеговине, као закон који је усвојио Парламент Босне и Херцеговине.

Неосновани су и жалбени наводи подносиоца захтјева у којима тврди да је погрешан закључак првостепеног суда да он није овлашћен орган за подношење захтјева за покретање прекршајног поступка пред Основним судом Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, обзиром да су у конкретном случају мјерила (справе за точење горива) верификована жигом Републике Српске, те су на истом извршени одређени поступци од стране овлашћеног органа (овлашћеног од стране Републичког завода за стандардизацију и метрологију) и да је тиме неопходно до краја испратити тај поступак, а то значи и по потреби извршити контролу и надзор привредних субјеката.

Иако је тачно да одредба члана 2. став 1. тачка а) Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине дефинише круг лица, која као овлашћени орган могу поднијети захтјев за покретање прекршајног поступка, а према подтачки 2) поменутог члана у иста спадају и инспектори или лица овлашћена за обављање инспекције, наведена одредба се, обзиром да је надзор вршен над субјектом који има пословну јединицу на територији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у конкретном случају мора довести у везу са одредбама Закона о инспекцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 24/08, 25/08, 20/13, 16/18, 08/19, 11/20, 24/20 и 40/20), јер према одредби члана 1. истог предмет овог закона јесте обављање инспекцијског надзора у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Дистрикт) ради извршавања закона и других прописа; начела инспекцијског надзора; организација инспекције; обавезе, одговорности и овлашћења инспектора; права и обавезе субјекта надзора; поступак инспекцијског надзора; посебне радње инспектора; односи инспекцијских и других органа; заједничко вршење инспекцијског надзора; статус инспектора и друга питања од значаја за функционисање инспекцијског система у Дистрикту.

Надаље, одредбом члана 5. став 1. Закона о инспекцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине прописано је да инспекцијски надзор, у складу са овим законом и другим прописима, врше инспектори Владе Дистрикта, као лица са посебним овлашћењима и одговорностима, а сходно одредби члана 71. став 1. тачка ф) Закона о инспекцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (област надзора тржишне инспекције) тржишна инспекција обавља инспекцијски надзор над спровођењем закона и других прописа који се односе на (између осталог) мјеритељство (метрологију).

Одредбом члана 36. Закона о мјеритељству Босне и Херцеговине („Службени лист Босне и Херцеговине“, број 19/01) прописано је да provedбу овог закона у домену надзора да ли мјерило има исправан жиг, односно важеће рјешење о испуњавању мјеритељских услова и исправност

претпакираних производа, врши и тржишна инспекција (став 1.), као и да ће органи тржишне инспекције рјешењем забранити употребу и промет неверификованих и неисправних мјерила у смислу овог закона (став 2.).

Дакле, према наведеним одредбама Закона о инспекцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и Закона о мјеритељству Босне и Херцеговине, на територији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине је једино тржишна инспекција, односно тржишни инспектор Владе Дистрикта овлашћен провести надзор исправности мјерила (справа за точење горива), те уколико утврди да правно лице употребљава мјерило које резултате мјерења не изражава у мјерним јединицама прописаним посебним законом, односно ако употребљава неисправно мјерило или га употребљава на начин којим се не осигурава потребна тачност мјерења, поднесе захтјев за покретање прекршајног поступка на обрасцу за покретање прекршајног поступка прописаном одредбом члана 42. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

У коначном, подносилац захтјева жалбом указује на одсуство принципа једнакости, обзиром да су рјешењем Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 142782 21 Пр од 06.12.2021. године, правно лице и одговорно лице у правном лицу минимално кажњени, тј. условно осуђени за много мањи прекршај у односу на потенцијално ослобођеног (окривљеног у овом прекршајном поступку). Међутим, за разлику од предметног прекршајног поступка, у прекршајном поступку број 96 о Пр 142782 21 Пр окривљени су прихватили одговорност за прекршај и против тог рјешења није поднесена жалба, што значи да овај суд није могао испитати правилност и законитост наведеног рјешења.

Овај суд није посебно цијенио остале жалбене наводе подносиоца захтјева, јер узимајући у обзир напријед наведене разлоге, исти не могу утицати на другачију одлуку суда.

Будући да нису основани жалбени наводи којима подносилац захтјева побија првостепено рјешење, овај суд је жалбу истог одбио као неосновану, а првостепено рјешење потврдио.

Били су то разлози због којих је одлучено као у изреци овог рјешења, а на основу члана 74. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

ЗАПИСНИЧАР

Љиљана Лукић

СУДИЈА

Срђан Недић